

ἀπεκρίθη ὁ ἰατρός πλησιάζων τὸν υἱὸν του, καὶ τείνων αὐτῷ τὰς ἀγκάλας του.

Ὁ νεανίας δὲν ἤννοησεν ὅτι ὁ πατήρ του ἀνοίγων αὐτῷ τὰς ἀγκάλας του, τῷ προσέφερε καταφύγιον εἰς τὴν λύπην του· ἔστρεψε πρὸς αὐτὸν ὀφθαλμοὺς πεπλανημένους καὶ εἶπεν αὐτῷ διὰ φωνῆς γοερᾶς·

— Δὲν ἀπέθανε, δὲν ἔχει οὕτω; θὰ τὴν σώσης, πάτερ; Δὲν ἀπέθανεν, ἐξηκολούθησεν ἐπαναφέρων τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐπὶ τῆς νεάνιδος, ἀφοῦ ἐγὼ ζῶ! Τί ἔχει λοιπόν; Διατί δὲν ἀποκρίνεται;

— Λουκιανέ, ὑπέλαβεν ὁ ἰατρός κρατῶν τὰ δάκρυά του, Λουκιανέ, ἀγαπητέ μοι υἱέ, θάρρος! Ὅ,τι συμβῇ, ἔσο ἀνὴρ! Αἱ βουλαι τοῦ θεοῦ εἰσὶν ἀνεξερευνήτοι·.

Ὁ δυστυχὴς νεανίας οὐδὲν ἤκουσε ἀπὸ τὰς λέξεις ταύτας.

Ἐδράξατο σπασμωδικῶς τῆς κεφαλῆς τῆς νεάνιδος, τὴν ἔθλιψεν ἐπὶ τοῦ στήθους του καὶ τὴν ἐνηγκάλισθη περιπαθῶς· ἀλλ' ἐρρίγησεν ὅλος ὡς ὑπὸ πυρετοῦ, θέτων τὰ χεῖλη του ἐπὶ τοῦ μαρμαρίνου μετώπου καὶ ἄπνου πτώματος τῆς Σωσάννης.

Ψυχρὸς ἰδρὼς κατέβρεξε τὸ πρόσωπόν του. Ὁ Κ. δὲ Μαιζονέβ, ἐκπληχθεὶς ἐκ τῆς ὠχρότητός του, ἤρπασε βιαίως τὸν βραχίονά του ὅπως τὸν ἀποσπᾷ ἀπὸ τῆς θλιβερᾶς ἐκείνης σκηνῆς, ἥτις ἠδύνατο ν' ἀποβῇ θανατηφόρος.

Ἄλλ' αὐτὸς ἔσφιγγε τὸ πῶμα τῆς νεάνιδος μετὰ τοσαύτης ἰσχύος, ὥστε ὁ ἰατρός δὲν κατόρθωσε νὰ τὸν ἀποχωρίσῃ.

Αἶφνης ἀπὸ τὰ φλογερὰ φιλήματα δι' ὧν ὁ Λουκιανὸς ἐκάλυπτε τὸ πρόσωπον τῆς Σωσάννης, τὰ βλέφαρα ἠνοίχθησαν καὶ αὐθις καὶ ὁ σάπφειρος τῶν ὀφθαλμῶν της ἀνεφάνη.

— Ζῇ, πάτερ! Μὲ παρατηρεῖ! ἀνέκραξεν ὁ δυστυχὴς ἐραστής.

Ἄλλ' ὠπισθοδρόμησεν ἔντρομος, καὶ ἔπεσεν ἀναίσθητος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ πατρός του, βλέπων τοὺς ὀφθαλμοὺς τῆς νεάνιδος ἀκινήτους, ἄνευ ἀκτίνων, ἄνευ φωτός, ἄνευ βλεμμάτων, ὥσπερ ὀφθαλμοὶ ἐξ ὑέλου, ἢ ἐκ κηροῦ.

— Ἀς τὸν ἐκβάλωμεν γρήγορα ἐντεῦθεν! εἶπεν ὁ Κ. δὲ Μαιζονέβ εἰς τὴν νοσοκόμον καὶ τὴν θυρωρὸν αἵτινες εἶχον ἀναβῇ.

Βοηθούμενος ὑπὸ τῶν δύο γυναικῶν μετέφερε τὸν υἱὸν του εἰς τὴν ἄμαξαν, καὶ ἀνεχώρησαν

ἐν σπουδῇ διὰ τὴν ὁδὸν Πονθιᾶ, ὅπου ἔκειτο ἡ οἰκία ἐν ᾗ κατοῦκε ὁ ἰατρός.

(ἀκολουθεῖ)

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ.

ΑΓΓΕΛΟΥ ΒΛΑΧΟΥ

ΚΩΜΩΔΙΑΙ.

Ἡ κόρη τοῦ παντοπώλου. — Ὁ λοχαγὸς τῆς Ἐθνεφυλακῆς. — Γαμβροῦ πολιορκία. — Γάμος ἔνεκα βροχῆς. — Ἡ ἑορτὴ τῆς μᾶμης. — Πρὸς τὸ θεαθῆναι. — Ἡ σύζυγος τοῦ Λουλουδάκη.

(Ἀθήνησι, 1871. — Τύποις Καναριώτη καὶ Γρυπάρη 8ον — Δρ. 6).

Ὁ ἐν τῷ φιλολογικῷ κόσμῳ γνωστὸς κύριος Ἀγγελὸς Βλάχος, ἐξέδοτο ἀρτίως συλλογὴν κωμωδιῶν, τῶν μὲν πρωτοτύπων τῶν δὲ κατὰ τὸ γαλλικὸν διασκευασθεισῶν, προτάξας ἐν εἰδει προλόγου ἐμβριθεῖς περὶ κωμωδίας κρίσεις ἐν αἷς ἐκδηλοῦνται αἱ βαθεῖαι τοῦ ἀνδρός γνώσεις περὶ τοῦ ἀντικειμένου οὗτινος ἐπελήφθη.

Καὶ ὄντως, τὸ συγγράφειν κωμωδίαν καλὴν εἶναι καθ' ἡμᾶς τὸ δυσχερέστερον ἔργον, πρὸ πάντων ἐν κοινωνίᾳ περιορισμένη οἷα ἡ Ἀθηναϊκὴ ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡ τῆς ὅλης Ἑλλάδος, ὡς διατελοῦσα εἰσέτι ἐν τῇ νηπιακῇ ἡλικίᾳ καθ' ἣν αἱ ἀρεταὶ καὶ αἱ κακίαι δὲν ἐξεδηλώθησαν ἀρκούτως ὅπως ἐφελκύσωσι τὴν προσοχὴν τοῦ φιλοσόφου. Ἀρεταὶ καὶ κακίαι ἐν Ἑλλάδι διατελοῦσιν εἰσέτι ἐν συγκεχυμένῃ καταστάσει καὶ οὔτε οἱ μὲν οὔτε οἱ δὲ προσέλαβον τὸν μόνιμον καὶ ἐθνικὸν χαρακτῆρα τὸν διεγείροντα τὸν ἔπαινον ἢ τὸν φόγον τοῦ ἠθικοῦ λόγου. Μονομερεῖς τινες πράξεις, διελείποντά τινα ἐπεισόδια, ἀτομικά τινα πάθη, ποῦ καὶ ποῦ τινὰ παρατράγωδα δὲν παριστῶσι τὴν εἰκόνα μιᾶς κοινωνίας ὁλοκλήρου. Ἐν ἔθνεσι ὡς καὶ ἐν ἀτόμοις, μόνον ἡ ἀνδρική ἡλικία παρέχει τὸ ἐνδόσιμον εἰς σπουδαίας, ὀρθὰς καὶ ἀκριβεῖς μελέτας.

Ἐν τούτοις, ὁ κύριος Ἀγγελὸς Βλάχος τοι-

ούτου δυσχεροῦς ἀφάμενος ἔργου ἔφερεν αὐτὸ εἰς αἴσιον πέρας· διότι πρὶν ἢ ἀναχθῆ εἰς τὸ κινδυνώδες πέλαγος ἐβolidοσκοπήσεν αὐτὸ ἐπισταμένως καὶ ἀπέφυγε τὰς ὑφάλους ἐκείνας ἐφ' ὧν διέκρινε τὰ ναυάγια τῶν πρὸ αὐτοῦ διαπλευσάντων.

Ὁ κύριος Βλάχος ἔγραψε κωμωδίας διὰ τὴν Ἑλλάδα οἷα ὑπάρχει σήμερον καὶ οἷα θὰ ὑπάρξῃ ἐφ' ἱκανὰ εἰσέτι ἔτη, καθόσον τὰ ἔθνη καὶ αἱ κοινωνίαι ἀναπλάσσονται διὰ τῶν αἰώνων καὶ οὐχὶ διὰ τῶν ἐνιαυτῶν ὡς τὰ ἄτομα. Ἐγνώρισεν ἐκ τοῦ σύνεγγυς τὴν κοινωνίαν ἢ μᾶλλον τὰς κακίας τῆς κοινωνίας αἵτινες ἔχρηζον διακωμωδήσεως καὶ αὐτὰς διεκωμώδησε μετὰ θαυμασίας ψυχολογικῆς καὶ αἰσθητικῆς ἐμπειρίας, λαβὼν ὑπ' ὄψιν τὰ σχετικὰ τοῦ κακοῦ αἷτια, ὡς ὁ εἰδήμων παθολόγος ἐξετάζει πρὶν ἢ προβῇ εἰς τὰ τῆς θεραπείας μέσα, τὴν φύσιν, τὸ εἶδος, τὴν ἡλικίαν, τὴν ἰδιοσυγκρασίαν καὶ τὰς τάσεις τοῦ ἀσθενοῦς.

Φυσικὰ καὶ ἀναπόδραστα τῶν ἀρτιγεννῶν κοινωνιῶν ἐλαττώματά εἰσιν ἀναμφιλέκτως ἡ κενοδοξία, ἡ ἔπαρσις, ἡ πλαστὴ ἐπίδειξις, δὸς δ' εἰπεῖν, παρὰ τῷ ὑμετέρῳ γυναικείῳ φύλῳ ἰδίως, ὁ ῥωμαντισμός. Τὰ ἐλαττώματα ταῦτα τεχνηέντως καὶ φυσικώτατα σατυρίζονται ἐν ταῖς κωμωδίαις, *Ἡ κόρη τοῦ παρτοπόλου, Ὁ λοχαγὸς τῆς Ἐθνοφυλακῆς, Γαμβροῦ πολιορκία* καὶ ἐν αὐτῇ τῇ κατὰ τὸ Γαλλικὸν διασκευασθείσῃ *Πρὸς τὸ θεαθῆναι*, τοῦθ' ὅπερ ἐμφαίνει ὅτι ὁ κύριος Βλάχος ἀνχωρεῖ ἐκ σταθερῶν ἀρχῶν ἐν τῇ τοῖς πρωτοτύποις ἔργοις καὶ ταῖς μεταφράσεσιν αὐτοῦ.

Ἐξ ἄλλου, δεξιῶς ἀποφυγὼν ὁ συγγραφεὺς τὴν τοῦ παρωχημένου συρμοῦ πολιτικὴν σάτυραν καὶ τὴν ἀξιόμεμπτον καὶ ἄσκοπον μιμικὴν περατογραφίαν ἣτις πρωτεύει ἐν ταῖς Γαλλικαῖς κωμωδίαις τῶν νεωτέρων χρόνων, ἠκολούθησεν ὁδὸν τραχυτέραν ἀλλ' εἰς ἀγαθὸν ἀπολήγουσαν σημείον, ἥτοι τὴν διακωμώδησιν παθῶν καὶ χαρακτήρων. Κατὰ πόσον δὲ ὁ κύριος Βλάχος ἐπέτυχε μαρτυροῦσιν οἱ ἀλλεπάλληλοι ἐν τοῖς Βουτσιναίοις καὶ Ὀλυμπιακοῖς ἀγῶσι ἄθλοι του, ἡ ἐν τοῖς θεάτροις Ἀθηνῶν, Σύρου καὶ Κωνσταντινουπόλεως ἐνθουσιώδης τῶν ἔργων του ὑποδοχὴ καὶ ἡ ὑπόληψις ἥς ἀπολαμβάνει παρὰ τῷ ἐντὸς καὶ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος φιλολογικῷ κόσμῳ. Συγχαίροντες ἀπὸ καρδίας τὸν ἐστεμμένον ποιητὴν, εὐχόμεθα ἵνα τὰ δόκιμα αὐτοῦ

ἔργα χρησιμεύσωσιν ὡς ὑπογραμμοὶ εἰς τοὺς παρ' ἡμῖν νέους τοὺς περὶ τὸ εἶδος αὐτὸ τῆς φιλολογίας ἀσχολουμένους, γνωρίζομεν, ἐκφράζοντες τὴν εὐχὴν ταύτην ὅτι τινες ἔχοντες τὴν οἴησιν ὅτι ἐκ κοιλίας μητρὸς ἐγεννήθησαν κωμωδωποιοὶ θὰ μορφάσωσιν, ἀλλ' ἀφίνομεν εἰς τὸν μέγαν διδάσκαλον, τὸν χρόνον, νὰ πείσῃ αὐτοὺς περὶ τῆς εἰλικρινείας τῶν λόγων μας.

ΕΚΘΕΣΙΣ ΓΑΛΩΝ.

Μετὰ τινας ἡμέρας, λέγει ἡ ἀγγλικὴ ἐφημερίς «Τὰ Ἡμερήσια Νέα» θέλει λάβει χώραν ἐν τῷ Κρυσταλλίνῳ Παλατίῳ τοῦ Λονδίνου πρωτοφανῆς Ἐκθεσίς Γαλῶν ἥς ἡ ἐπιτυχία προοιωνίζεται βεβαία, νέα θέλγητρα καὶ λαμπρότητα ἐπιπροσθέτουσα εἰς τὸ νεοφανές τοῦτου θέαμα.

Ἀπαντα τὰ εἶδη τῆς τῶν γαλῶν φυλῆς ἀντιπροσωπευθήσονται κατὰ τὴν περίστασιν ταύτην ἐν τῇ ἐκθέσει· εἰσὶ δὲ τὰ ζωηρότερα, εὐγενέστερα καὶ πρώτιστα. Ἐκατὸν ἐξήκοντα κλωβία περιέχουσι τὰ ὠραιότερα καὶ περιεργότερα δείγματα τῆς τάξεως ταύτης τῶν ἐπὶ τοῦ πλανήτου ἡμῶν ἐνδiciaτωμένων σαρχοδόρων.

Πολλαὶ ἄγριαι γαλαὶ τῆς Σκωτίας, συλληφθεῖσαι διὰ παγίδων καὶ ἀποσταλεῖσαι ὑπὸ τοῦ Δουκὸς τῆς Σουδερλάνδης, ὡς καὶ δύο ὁμοειδῆ ζῶα, ἀποσταλέντα ὑπὸ τοῦ Κ. Βουκλάνδ, παρίστανται ἐν αὐτῇ.

Ἡ ἀξιώτιμος Κ. Γρέϋ λίαν συντελεῖ εἰς τὸν θρίαμβον τῆς ἐκθέσεως ταύτης διὰ τῆς ἀποστολῆς ἐν αὐτῇ γαλῆς Περσίδος σπανίας ὠραιότητος καὶ ἐπισήμου καταγωγῆς. Τὸ εὐγενές τοῦτο ὑποκείμενον φέρει ἐπικρεμαμένην ἐκ τοῦ λαιμοῦ αὐτοῦ θήκην περιεργον, ὡς μητρῶον, ἐν ᾗ ὑπάρχει σημείωσις τῆς γενεαλογίας αὐτοῦ.

Γαλαὶ τῆς Βελούρης, Ἀσιατικῆς Τουρκίας, Ἀγκύρας, Χαλεπίου, Κωνσταντινουπόλεως κτλ. ὡς φίλοι συναντῶνται ἐν τῇ Ἐκθέσει ταύτῃ, διακρινόμεναι ἅπασαι ἐπὶ σπανίᾳ ποικιλίᾳ καὶ ἐπὶ κομψότητι τοῦ σχηματισμοῦ αὐτῶν.

Ἐνταῦθα ἐπιδειχθήσονται πρὸς τούτοις γαλαὶ τῆς Θηβαίδος καὶ γαλῆτις τοῦ Σιάμ, ἣν λέγουσιν ἀπρόσιτον καὶ λίαν σπανίαν.

Ἡ λαίδου Λουβδόκ ἀπέστειλεν ἐν τῷ Κρυ-